

staltninger skulde altsaa dækkes ved en Formue- og Indkomstskat, der efter det foreliggende Forslag forventes at give en aarlig Indtægt af ca. 3 Mill. Kr. Jeg kunde have ønsket, at Satsene i dette Forslag var gaaede lidt længere ned, men det skal jeg ikke her opholde mig ved. Men hvorledes vil nu dette Forslag som Lov virke ude i Landet? Lad os f. Eks. se paa, hvorledes en Mand med en aarlig Indtægt af 3,000 Kr. og en Formue paa 25,000 Kr. vil blive stillet. Af Mænd i en saadan Stilling have vi kun ganske faa i hver enkelt Landkommune. En saaledes stillet Skatteyder vil efter Forslaget komme til at betale 3 Kr. aarlig af hver 1,000 Kr.s Indtægt, altsaa 9 Kr. i Indkomstskat, og han vil komme til at betale 20 Øre af hver 1,000 Kr.s Formue, altsaa 5 Kr. i Formueskat, i alt 14 Kr. aarlig. Er der nu nogen, der virkelig for Alvor vil paastaa, at en saadan Udgift, ja, selv om den var lidt større, kunde ødelægge denne Mand. Jeg mener, at kan det ruinere ham, var han ødelagt i Forvejen. Derfor anser jeg ingenlunde de af Forslaget følgende Byrder for større, end at vi, naar vi ville, kunne bære dem. Hvis en Krig skulde udbrude i de nærmeste Aar, har jeg 4 Sønner, der kunne vente at skulle møde under Hæren. Jeg vilde nødigt for mit Vedkommende paatage mig det Ansvar, at det med Grund skulde kunne bebrejdes mig, at jeg for at spare Pengene havde bidraget til, at de maatte møde mindre vel udrustede og maaske uden Støttestykker i aaben Mark skulde kæmpe den sidste og muligvis afgørende Kamp for vort Land.

Derfor er min Stilling overfor det foreliggende Forslag og de dertil stillede Ændringsforslag givne. Jeg maa betragte, hvad der her kræves, som en Slags Assurancepræmie, der maa bæres i alt Fald i nogle Aar for derved at bidrage til at bevare vort Lands Selvstændighed, og om muligt vor Neutralitet ukrænket. Nu drejer det sig ikke om, hvad hver enkelt af os har ment i Fortiden, men det gælder om, hvad der kræves af hver enkelt af os i Øjeblikket. Som Landet ligger under den nuværende europæiske Situation, hvor, trods alle Fredsmøder og Haager-Kongresser de store Magter med store Anstrengelser ruste sig til det yderste, og hvor de smaa Stater anspænde sig for at væge deres Neutralitet og være forberedte paa alt, under saadanne Forhold, mener jeg, at det danske Folk daarligt skulde forstaa Tidens Tegn, om det ikke i Fredens Dage vilde forberede sig paa at

kunne værne sit Hjem og sin Arne. Jeg har været glad for Regeringens Forslag, fordi det ikke byder noget halvt, men er en Helhed, som Udlandet sikkert maa erkende er lagt an paa ikke at byde en Begunstigelse til nogen Side. Jeg har i Dag set i Bladene, at en bekendt Højskoleforstander ved et Møde i Gaar skal have udtalt sig i stærkt antimilitaristisk Retning. For saa vidt dette Referat er rigtigt, gør det mig ondt, at en dansk Højskoleforstander kan udtale sig saaledes, og naar der kommer Udtalelser frem af denne Art fra den Lejr, maa det yderligere bidrage til, at alle Venner af et forsvarligt Forsvar i Fremtiden ogsaa her i Rigsdagen ville kunne mødes om og bidrage til at skabe et forsvarligt Værn for vort Land.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at skønt vi paa adskillige Omraader stod med forskellige Standpunkter, var der dog i det hele saa meget, som vi kunde være fælles om, og jeg vil haabe, at der i den kommende Rigsdagssamling fra de forskellige Sider af dem, der ville være med til et virkeligt Forsvar, maa kunne gøres Indrømmelser, og selv om enhver ikke fuldt ud faar, hvad han ønsker, vil jeg haabe, at man dog maa kunne mødes i en fælles Kombination om Gennemførelsen af et tilfredsstillende og virkeligt Forsvar, hvorved denne for vort Land saa store Sag maa kunne løses.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at udtale det Haab, at denne Sag maa kunne være en Nationalsag, en Folkesag og ikke en Partisag i den Forstand, at de enkelte Medlemmer her ikke føle sig frit stillede, men at de alle uden Bitterhed fra nogen Side maa kunne tage Standpunkt, det Standpunkt, de i denne Sag tro er det rette. Jeg for mit Vedkommende er mig mit Ansvar bevidst overfor den kommende Afgørelse. Jeg beklager, at min Opfattelse paa enkelte Punkter har bragt mig i Modsetning til mine Partifæller i Udvalget, med hvem jeg i øvrigt paa andre Omraader er i nøjeste Forstaaelse, men min Overbevisning om, hvad der i denne Sag er det rette, hvad der bedst tjener Land og Folk i Nutid og Fremtid, byder mig at indtage det Standpunkt, jeg her forsvarer, og ud fra dette Standpunkt maa jeg derfor indtrængende anmode ærede Medlemmer, der dele min Opfattelse, om kun at stemme for de Ændringer til Regeringens Forslag, der ere stillede af Flertallet under Nr. 8.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgekreds): Som det er udtalt i Betænkningen,